SVENSKA CANADA-TIDNINGEN HAS THE LARGEST CIRCULATION OF ANY SWEDISH NEWSPAPER IN CANADA.

SVENSKA CANADA-TIDNINGEN

The Swedish Canada News

ÅRG. (YEAR) 30. LÖSNUMMER 10 CENTS. WINNIPEG, MANITOBA, TORSDAGEN DEN 11 MAJ, 1922. LÖSNUMMER 10 CENTS. Nr. 19

Prov. Librarian Winnipeg Dec 22

BURDICK'S
HEMGJORDA
MARMELAD
Är synnerligen läcker samt har en rik apelsinsmak.
Den canadiska husmodern endoserar BURDICK'S hemgjorda MARMELAD genom att ha begärt mer än 1,000,000 kanner och burkar under 1921 — ett högst tillfredsställande rekord.
Försök en kruka av vårt rena PEDRO PEANUT BUTTER!

Politisk vecko-revy för Canadas folk

Dominions vinna sin strid i fråga om exporten utav råmaterialer. Nationalisering av gruvor, land etc., är engelska arbetarnas program. Majdagen firades lugnt överallt uti Europa.

En dörr öppnad för vetenämndens vara

Dörren till tvångsvetenämnden har åter öppnats i underhusets jordbrukskomité som en följd av den rapport, som dess sub-komité den 4 ds. framlade efter att ha gjort speciella undersökningar i frågan. Sagda sub-komité hade rådgjort med James Stewart, f. d. ordförande i den förra vetenämnden, samt biträdande justitieminister E. L. Newcombe. Komiténs åsikt var den, att den federala regeringen endast kunde upprätta en frivillig nämnd med samma rättigheter som vilken som helst annan privat inköpare eller handlande i vete. Om man däremot önskade skapa en vetenämnd med s.k. tvångsmakt, kunde detta endast göras genom att federalregeringen och de provinsiella regeringarna samtidigt antogo en lagstiftning, som gav tvångsmakt inom provinserna.

Genom en dylik samfälld lagstiftning, kunde man kontrollera inköp, magasinering, import och export av allt vete växt i den provins, som antagit dylik lag. Biträdande justitieministern framhöll i en skrivelse till sub-komitén, att en sådan nämnd var lagligt möjlig. Han ville emellertid ej yttra sig om den praktiska nyttan.

* * *

Med 109 röster mot 92 eller med en majoritet av 17 för regeringen antogs den 5 ds. i underhuset ett förslag om att tillsätta en parlamentarisk komité för att undersöka järnvägarnas transportkostnader samt med särskild hänsyn till Crow's Nest Pass överenskommelsen 1897. Röstningen skedde efter en häftig debatt, under vilken Sir Henry Drayton motionerade om ett amendment, som förklarade, "att det var regeringens omedelbara plikt att framlägga sin politik för parlamentet". Hans motion nedröstades med 167 röster mot 35.

De progressiva förklarade genom sin ledare, mr T. A. Crerar, att de ej kunde inse möjligheten av att en dylik komité kunde komma till ett intelligent beslut mellan nu och den 6 juli, då Crow's Nest Pass överenskommelsen utlöpte. Mr Crerar var emot resolutionen samt var även emot att fortsätta suspensionen av sagda överenskommelse, ja, även meot att en sådan suspension skulle bli föremål för debatt.

* * *

Premiärminister Dunning av Saskatchewan, som i dagarna i sällskap med jordbruksminister Hamilton av samma provins återvände från Ottawa, säger med anledning om frågan om vetets marknadsförande bland annat:

"Då jordbrukskomitén inom underhuset har avlämnat sin rapport, blir det nödvändigt att se till, huru mycken ko-operation är möjlig från provinsens sida". Med hänsyn till frågan om exporterande spritaffärer, framhöll han, att Saskatchewan ingalunda var den enda provins, som berördes därav. Han hoppades att något skulle göras därät denna session.

Beträffande vidare konstruktion av nationella järnvägar, hyste mr Dunning ej mycket hopp detta år. Järnvägsministern kungjorde i underhuset att ingen konstruktion skulle äga rum och på grund av de nationella järnvägarnas finansiella ställning, måste detta betraktas som finalt. Frågan om fraktsatserna skall gå till en speciell komité. Men allt tyder på att den långa striden av regeringarna i Saskatchewan och Manitoba inom kort skall bära frukt och medföra substantiella reduktioner på basiska nödvändighetsvaror.

Efter sex veckors oupphörligt diskuterande avslutades den 2 ds. debatten därom i Ontario legislatur. Det av H. H. Dewart föreslagna amendmentet fördömde regeringens utgifter för diverse ändamål, samt lån under Hydro Act besegrades med 42 röster mot 29. Premiärminister Drury gjorde en översikt över provinsens finanser samt påpekade, att regeringen frånsett ökade utgifter för skolundervisning och publika institutioner, vilka ingen klandrat, så hade densamma aktuellt varit ekonomisk samt sparat $200,000 jämfört med den konservativa regeringens utgifter.

* * *

De konservativa i Manitoba öppnade den 1 ds. sin kampanj i provinsen genom ett politiskt möte i Winnipeg med sin ledare, major F. G. Taylor, som talare. Han var stor i orden och orerade som vanligt, samt påstod, att provinsen behövde en god regering (och det har väl ingen förnekat) samt att denna "goda" regering kunde fås, om de konservativa komme till makten. (Han glömde tydligen Roblinskandalen).

Det program, på vilket kandidaterna av det independenta arbetarepartiet i Manitoba ämna vädja för understöd, antogs vid ett i dagarna hållet möte i Winnipeg.

Programmet är praktiskt taget detsamma som det, på vilket partiet organiserades. En av huvudpunkterna gäller Manitobas naturliga resurser samt kräver publikt ägandeskap av alla dessa under provinsiell kontroll.

(Forts. å sid. 4.)

Mooneys oskuld åter påvisad

Distriktsadvokaten Brady i San Francisco, Cal., har i ett brev till guvernör Stephens anmodat om benådning åt Thomas J. Mooney och Warren K. Billings, som avtjäna livstids fängelse för sin påstådda delaktighet i en bombexplosion vid en krigsparad i nämnda stad 1916. Distriktsadvokaten förklarar, att han är fullt övertygad om, att Mooney och Billings blevo dömda på falskt vittnesbörd, och framhåller, att deras fortsatta insparrning i häkte kastar ett egendomligt ljus över det sätt, varpå man handhar rättvisan i California.

Denna rättssak, som väckt uppmärksamhet över hela världen och ledde till en federal undersökning, var följden av en bombexplosion vid en krigsberedskapsparad i San Francisco den 22 juli 1916. Tio personer dödades och 40 sårades. Mooney dömdes till döden, men domen ändrades senare till livstids fängelse.

Vit terror uti West Virginia

Arbetarna eniga mot gruvbaronernas försök att krossa och tillintetgöra dem.

En sensationell "rättegång"

Under denna rubrik skriver vår kollega "Ny Tid" i Chicago i sitt nummer av den 6 ds. följande, som vi här taga oss friheten återgiva ordagrannt:

I Charles Town, W. Va., påbörjades den 24 april en rättegång mot 100 gruvarbetare från det beryktade Logan County, vilka av gruvägarna blivit anklagade för olika brott, såsom mord, landsförräderi och konspiration. Med extra fångtransport forslades de anklagade, deras vittnen och advokater den 400 mil långa vägen från Charleston, varest arresteringen ägt rum och med ett annat extratåg anlände gruvägarna med sina hejdukar.

Av dessa 100 äro 24 som deltogo i den s. k. Logan County March i aug. 1921, anklagade för landsförräderi, däribland två av tjänstemännen inom gruvarbetarorganisationen, Frank Keeney och Fred Mooney, samt Frank Snyder, red. för en arbetaretidning, vilka genast vid rättegångens oppnande ställdes inför skranket.

Fullkomligt omringade av beväpnad vakt, försedda med handbojor och sammanlänkade två och två vid en tung järnkedja, fördes nio av de anklagade från tåget till stadens fängelse, och somliga av dem hade handbojorna så hårt tillskruvade, att blodcirkulationen avstannat i armarna. De olyckliga voro sammankopplade lik hundar och hade under den 19 timmar långa transporten icke erhållit någon som helst föda, med undantag av en liten bit choklad.

Åklagaren i målet är John Chafin, en kusin till revolvermannen Don Chafin, vilken är vida känd såsom en av kompanierna ägd besoldad "ordningsman". Försvarsadvokaterna yrkade genast från början avskrivning av målet, men domaren förbehöll sig rätten att höra de olika parternas utsago i saken.

Som emellertid allmänheten står på de anklagades sida, så ha de hyrda agenterna för månader tillbaka varit rastlösa i sina bmödanden, att vända den allmänna opinionen till gruvbaronernas favör. De mest ogrundade beskyllningar och de mest nesliga lögner ha såväl i tal som skrift blivit serverade vida omkring i staten och vid en järnvägsbro 10 mil från staden har utsatts beväpnad vakt, för att med denna maskerade åtgärd uppväcka allmänhetens skräck och hets mot arbetarna. Alla deras bemödanden i detta syfte hava dock tills dato ick haft åsyftad verkan, i det stadens innevånare till de hyrda "stryparnas" stora förtret, välvilligt öppnat sina dörrar för de skaror av arbetare från olika platser, som till följd av rättegången anlänt till staden och ej kunna finna logi på hotellen. Även stadens fyra kyrkor hava upplåtit sina dörrar för de förföljda arbetarna.

Varje tåg, som anländer till staden, medför nya styrkor av hyrda rövare, vilka översvämma gatorna överallt i staden. Domare J. M. Woods, inför vilken de anklagade skall förhöras, tyckes dock icke vara särdeles tagen av dessa herrars besök, enär han beordrat polisen i staden att arrestera alla personer, som inneha vapen.

Domare Wood har bestämt, att rättegången mot dem som deltogo i "The Miners March" under aug. 1921, skall föras separat, och i samband härmed har William Blizzard, vilken var behjälplig med att avbryta de förbittrade arbetarnas march mot Logan County, blivit försatt under åtal, såväl som de personer han härvid biträdde, nämligen Frank Keeney och Fred Mooney.

Den stora åhörarskara, som vid rättegångens öppnande var närvarande, uttryckte samstämmigt sin förhoppning om, att domarens utslag skall bli till de anklagades fördel och opinionen i staden är allmänt i sympati med arbetarna.

"Den verkliga tvistefrågan i denna rättegång", lär en advokat ha yttrat, "blir bestämmandet huruvida de av kompanierna hyrda rövarna skola regera, eller om den allmänna lagen fortfarande finnes till. Om organiserade arbetare kunna anklagas och dömas för mord och förräderi, emedan de använt sitt inflytande för att stilla den vrede som uppblossat hos arbetarna, till följd av ett barbariskt skräckvälde från gruvägarnas och deras hyrda banditers sida, då är skyddet för laglydiga medborgare endast ett tal, som hör till det förflutna".

De anklagades advokater äro dock synnerligen tillfredsställda med att rättegången fick företagas i Charles

(Forts. å sid. 4.)

En skola för utbildande av grövre brottslingar

Polisen i New York har träffat på en skola med röverier och inbrottsstölder som specialämnen.

Äldre polismän i New York ha med stor förvåning gjort den upptäckten, att i staden finnes en skola för utbildning till utförande av brott, särskilt inbrottsstölder och röverier. Staden är indelad i distrikt, och var och en som genomgått skolan och där blivit utbildad för inbrottsstöld och röveri, hänvisas till ett bestämt distrikt, där han skall operera under ledning av en chef, som fördelar göromålen för sina underlydande. Det gäller som regel, att ingen skall gå in i ett annat distrikt än det, som blivit honom anvisat.

Meddelandet om en skola för brott och organisationen för brottens utförande gavs av Herbert G. Slabery, vilken aresterades av polisen, då på order av sin "chef" höll på att plundra en butik. Under kriget hade Slabery varit kapten å transportångaren Benneton Grange och sedan fört ett av shippingboardens fartyg. Då han senare, när han var utan arbete, gick omkring på New Yorks gator, kom en okänd man och förklarade, att han skulle få goda inkomster, om han först tog några lektioner. Han kom in i den nämnda skolan, men blev arresterad vid sitt första försök att omsätta sina teorier i praktiken. Antagligen får han ett lindrigt straff, då han lämnat värdefulla upplysningar om brottsorganisationen i staden. Svårare för honom torde bli, att han blir utsatt för hämnd av brottslingarna i staden.

Den stora radiostationen å Sveriges västkust

Uppförandet kommer ej överstiga fem miljoner kronor och årsinkomsten beräknas till 360,000 kronor.

Telegrafstyrelsen har till k. m:t ingivit en skrivelse angående uppförandet av den stora radiostationen för trafik med Nordamerikas Förenta Stater. Styrelsen framhåller, att förutom de skäl, som tala för arbetets utförande under nu rådande lågkonjunktur på arbetsmarknaden, kan det enligt styrelsens åsikt ligga en viss fara i ett uppskov, i det antalet stora radiostationer ute i världen växer oavbrutet och antalet våglängder är begränsat. Telegrafstyrelsen hemställer därför, att k. m:t måtte utverka riksdagens mdegivande därtill, att redan beviljade medlen få användas och arbetet sålunda påbörjas, så snart planerna godkänts.

Förut har telegrafverket icke kunnat träffa acceptabel överenskommelse med Radio Corporation, som äger storstationerna å Förenta Staternas östkust.

Nu har emellertid erbjudits trafiköverenskommelse på basis av lika fördelning av radioavgifterna för all trafik. Fordran på viss minimitrafik har bolaget ävenledes frånträtt.

Med anledning av de inkomna anbuden har telegrafstyrelsen beräknat, att kostnaden för stationens uppförande icke kommer att överstiga 5 miljoner kronor, varav 3½ milj. efter avdrag för kostnaderna för erforderlig marklösen komma att skapa arbetstillfällen genom industribeställningar inom landet.

Telegramexpeditionen, som i styrelsens föregående förslag avsågs att förläggas till mottagarestationen, beräknas nu förlagd till Göteborgs telegrafstation, där således ledningar från såväl sändare- som mottagarestationerna bliva indragna. Den för radiostationernas betjänande erforderliga personalen inskränker sig således numera till å sändareavdelningen presonal för tillsyn av maskinerna och anläggningen i övrigt samt vaktmanskap å mottagarestationen.

Styrelsen beräknar driftkostnaderna för stationen till 360,000 kr. per år, motsvarande den inkomst, som beröper på radiostationen av en trafik av 1,000,000 fullitaxerade ord per år.

Över tio miljoner autos i U.S.

Jordbruksdepartementet i U. S. har hållit på och räknat alla motorfordon i landet och kommit underfund med att det under 1921 registrerats 10,448,632 automobiler. Detta representerar en ökning av mer än 1,000,000, jämfört med 1920 års siffror, eller en ökning ensamt lika stor som hela antalet motorfordon i landet i början av år 1913.

Den största ökningen förekommer i industricentra. I jordbruksdistrikten är ökningen inte lika stor. Ingen stat uppvisar emellertid mindre antal registrerade biler än under 1920. Den summa, som man inkasserade för licenser och dylikt belöper sig till 12,000,000 dollars.

Tre epokgörande kalenderförslag

Världens förnämsta astronomer ha beslutat få till stånd mera praktisk kalenderform.

Mötet skall äga rum uti Rom

I dagarne sammanträder i Rom Internationella astronomförbundet bl. a. med syfte att upprätta en kalender, enligt vilken varje veckodag alltid skall infalla på samma datum i månaden. Ombud från alla civiliserade länder deltaga i sammanträdet, skriver S. T. N. och fortsätter:

Det beräknas att om en dylik kalender kan utarbetas och de olika länderna kunna förmås att införa densamma, på samma sätt som de införde den nuvarande indelningen av dygnet, skall enbart på tryckning och utförande av kalendrar och almanackor inbesparas en summa av 40,000,000 dollars årligen. Inbesparingarne på andra sätt genom reformen skulle belöpa sig till omkring 200,000,000 dollars om året, enligt vad astronomer och andra vetenskapsmän beräkna.

Astronomförbundet har haft en komité, som till mötet skall framkomma med tillstyrkande av den kalenderform som den funnit vara mest praktisk avpassad efter jordens svängningar 365 gånger om året. Tre särskilda former föreligga, nämligen den s. k. amerikanska planen, som också föreligger såsom bill i kongressen, den s. k. schweiziska planen eller armelinkalendern och den s. k. franska planen, vilken utarbetats av astronomen Bigourdan vid observatoriet i Paris.

Den amerikanska planen besitter fördelen att den uppdelar året i 13 månader av precis samma längd eller 28 dagar, varigenom arbetet för banker, arbetare och arbetsgivare och kort sagt alla grenar av industri och handel, mycket förenklas och underlättas. Den 1 och 15 i varje månad skulle infalla på en måndag. Alla avtal och juridiska handlingar o. s. v. kunde enligt denna plan upprättas så att förfallodatot eller datot för utförande av en viss handling icke kunde infalla på en söndag.

Ehuru månadsantalet inte låter sig jämnt delas, är det lätt att dela dagarnes i månaden antal, som är 28, eller antalet arbetsdagar, som är 24. Vidare kunde året uppdelas i kvartal, med precis 13 veckor och vart och ett börjande på en måndag.

Den 365:e dagen skulle ej tillhöra någon månad eller vecka och infalla mellan den 28 december, som är lördag, och den 1 januari, som är måndag, och skulle alltså kunna benämnas nyårsdag. Skottdagen vart fjärde år skulle likaledes inskjutas mellan den 28 juni och 1 juli.

Den s. k. amerikanska kalendern eller libertykalendern, som en del gott folk vill att den skall heta, har följande utseende varje vecka i året:

Månd.	Tisd.	Onsd.	Torsd.	Fred.	Lörd.	Sönd.
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28

Hur logisk och enkel denna plan än förefaller, mötes den av starkt motstånd, icke minst från amerikanskt håll, och skam till sägandes beror motståndet i de flesta fallen på ren vidskepelse — det är ju tretton månader.

Icke ens de amerikanska delegaterna till sammanträdet i Rom, chefen för Lickobservatoriet dr W. W. Campbell och dr R. G. Aitkin, äro gynnsamt stämda mot det amerikanska förslaget. Dr. Campbell synes i stället gynna herr Armelins eller det s. k. schweiziska slaget och säger om detsamma:

Det bibehåller de 12 månaderna, och året kan uppdelas i fyra kvartal om tre månader vardera. De första två månaderna i varje kvartal ha 30 dagar vardera och tredje månaden 31 dagar, vilket blir 364 dagar. Den 365:e dagen har ej givits annat namn än nyårsdagen och dagen före den 1 januari. Skottdagen kunde infalla mellan 31 juni och 1 juli och liksom nyårsdagen bli helgdag. Den första dagen i månaden skulle aldrig infalla på en söndag, och icke håller trettionde dagen kunde bli en söndag. Antalet veckodagar i varje månad på året skulle bli 26.

Enligt detta förslag, säger dr. Campbell, äro månaderna så nära lika varandra som de möjligtvis kunna bli på ett tolv månaders år. Ett datum infaller alltid på samma veckodag i varje månad och varje år.

Ehuru dr. Campbell framhåller den schweiziska planen såsom den mest praktiska, ändrage den amerikanska planens förfäktare två fel hos densamma, nämligen att "veckorna ej passa månaderna" och att månaderna trots eventuell ändring bli av olika längd. Den franska planen liknar mycket den schweiziska.

Den armelinska kalendern har följande utseende:

Nyårsdagen						
1:a kvart.	Januari		Februari		Mars	
2:a kvart.	April		Maj		Juni	
3:e kvart.	Juli		Augusti		September	
4:e kvart.	Oktober		November		December	
M.	1	8 15 22 29	6 13 20 27		4 11 18 25	
T.	2	2 16 23 30	7 14 21 28		5 12 19 26	
O.	3	10 17 24	1	8 15 22 29	6 13 20 27	
T.	4	11 18 25	2	9 16 23 30	7 14 21 28	
F.	5	12 19 26	3	10 17 24	1	8 15 22 29
L.	6	13 20 27	4	11 18 25	2	9 16 23 30
S.	7	14 21 28	5	12 19 26	3	10 17 24 31

En titt ner uti Europas politiska gryta

En parlamentarisk komité för undersökning av järnvägarnas transportkostnad. Ontario regeringens budget äntligen antagen. Premiärminister Norris åter nominerad i Lansdowne.

Moskwas olje-politik ännu ej avgjord

De engelska oljeintressena ha sin vana troget vid konferensen i Genua kämpat en hemlig kamp bakom kulisserna för att få koncession på Ryssland rika oljefält. I början av f. v. gingo rykten om att dessa koncessioner beviljats, vilket gjorde, att ett annat oljehungrigt land (Förenta Staterna) nästan fick bondånger över att de ej deltgait i konferensen.

Men redan den 5 ds. avgav Sir Robert Cohen, direktör för Shell Co., en publik förklaring, i vilken han på det bestämdaste förnekade, att den engelsk-holländska oljegruppen undertecknat något kontrkat med sovjetregeringen. Han sade det visserligen vara sannt, att de ända sedan revolutionen sökt återfå sin egendom i Ryssland, men att de ej velat göra något på sidan om de allierade makterna. Vidare påpekade han, att Shell Co. givit den brittiska regeringen sin försäkran om att de ej skulle ingå någon självständig överenskommelse med sovjetregeringen.

Vidare har Rakowsky, officiell talsman för den ryska delegationen, förklarat, att rapporten om kontrakt mellan ryska regeringen och Shell oljeintressen var osann. Således synes faktum återstå, att Moskwa ännu ej beslutat angående sin oljepolitik.

* * *

Den ekonomiska kommissionen i Genua antog f. v. en resolution, som helt säkerställde de skiljda Dominiöns och deras ställning med hänsyn till exporten av råmaterialer. Italien bildade del av en grupp mest intresserad i produktion, vilken kämpade hårt för absolut frihet från alla restriktioner på export av råmaterialer och delegaterna från Dominions motsatte sig på det bestämdaste detta.

* * *

Nationernas avväpning framlades av Ryssland vid öppnandet av den andra plenisessionen vid Genua-konferensen den 2 ds. Delegaterna mötes för att godkänna rapporterna om finanser, transportering och ekonomiska kommissioner. Den först nämnda rapporten godkändes, men George Tchitcherin motsatte sig detta å Rysslands vägnar samt förklarade: "Nationerna kunna endast balansera sina budgeter genom en fredspolitik. Rekonstruktionen beror på avväpning. Nationerna måste sätta världens intresse före privata intressen eller gruppintressen".

Genua-konferensen visade den 6 ds. tecken till upplösning. De tyska ekonomiska experterna begåvo sig hem och flera av de ryska delegaterna begåvo sig också av, under det att Lloyd George sades ha sitt tåg redo.

* * *

Intresset för den brittiska hmepolitiken, som hittills överskuggats av Genua-konferensen, har ånyo uppväckts genom den förklaring, som i dagarna framlagts av arbetarledaren J. B. Clynes. I sitt program för arbetarklassen framhåller han följande fyra punkter:

1. Nationalisering av gruvor, land och järnvägar. Dylik nationalisering bör huvudsakligen åstadkommas genom inköp.
2. Avskrivning av inter-allierade skulder.
3. Reduktion av ränta, om omständigheterna tillåta det beträffande nationalskulden.
4. Skatt på kapital.

* * *

Alla rapporter antyda att majdagen förflöt lugnt på hela kontinenten. Londons jättedemonstration antog karaktären av en fästlighet.

I Paris var majdagen den lugnaste på många år och för övrigt förflöt som sagt majdagen med stort lugn i Europas huvudcentra, enligt vad hittills rapporterats.

* * *

Vid finska socialdemokratiska partiets nyligen hållna kongress har beslut fattats om anslutning till Wien-internationalen. Partiet var förut oavhängigt, intrenationellt sett.

Kongressen beslöt avböja ett av kommunistiska partiet framställt förslag om valförbund vid riksdagsvalen i sommar, emedan ett sådant förbund ansågs omöjligt.

Kränkningarna av medborgarrättigheterna fördömdes i ett uttalande, vari bl. a. yrkas, att förtryckandet av församlings-, tryck- och yttrandefriheten måste upphöra samt att det kommunistiska partiets grundläggare och övriga i smärre kommunistiska åtgöranden inblandade böra frigivas.

Till partistyrelsens ordförande valdes enhälligt nuvarande ordföranden Väinö Tanner. Partistyrelsemedlemmar valdes genom sluten omröstning. Valda blevo: J. W. Keto (25,541 röster), Karl H. Wiik (20,773 röster) och R. Itkonen (17,137 röster). Till partiets sekreterare valdes T. Tainio.

* * *

Generalkonsul Ekstrand anlände d. 9 april med ångaren "Heimdall" till Stockholm. Strax efter sin ankomst gav han inför representanter för pres-

(Forts. å sid. 4.)

Slut på barnslaveri i Kina

Brittiske kolonialministern Winston Churchill har meddelat, att regeringen beslutat förbjuda det s. k. "Muitsai-systemet" av adoption i Hongkong, som intet annat är än slaveri av det mest motbjudande slag. "Muitsai" består nämligen i att fattiga kinesiska föräldrar mot betalning låta sina små flickor — i åldern 4 a 13 år — "adopteras" antingen för husliga göromål eller helt öppet för prostitution. Adoptionskontrakten innehålla, upplyser Manchester Guardian, ofta sådana bestämmelser som att flickorna "får disponeras så som köparen finner lämpligt" eller att "efterforskningar om flickans vistelseort eller i händelse av dödsfall tillåtas ej". Under årens lopp ha 50,000 kinesiska barn på detta sätt sålts i Hongkong med de brittiska kolonimyndigheternas medgivande. Nyligen bragtes saken interpellationsvägen på tal i underhuset, och Churchill blev därigenom personligen intresserad

Årligen återkommande hägring i Alaska

I Alaska, den nordamerikanska halvön, på vars område guldlandet Klondyke är beläget, förekommer ofta en hägring av mycket märkvärdig art, vilken anses så egendomlig, att den till och med på sin tid ägnats en särskild artikel i det engelska meteorologiska sällskapets tidskrift.

Man har redan förut iakttagit hägringar eller luftspeglingar på ett avstånd av 600 engelska mil, men vid denne fata morgana skulle det vara fråga om ett avstånd av ej mindre än 2,500 engelska mil. Hägringen visar ofantliga Muirglaciären på Mount Fairweather och man kallar fenomenet för "den tysta staden i Alaska" (the silent city of Alaska).

Territoriets indianer ha sedan generationer känt till denna underbara hägring, vilken föreställer en stad, som regelbundet brukar visa sig mellan 7—9 på morgonen under tiden från den 21 juni till den 10 juli. Scenen för fenomenet är belägen 15 engelska mil från Muirglaciärens utflöde. Man har ofta upptagit berättelserna om denna hägring med misstro, men den ovannämnda meteorologiska tidskriften håller före att då luftspeglingarna på 600 mils avstånd äro ett faktum, måste man antaga att en sådan även kan förekomma på ett avstånd av 2,500 mil. Vare sig emellertid hägringen skulle avspegla Bristol eller någon närmare belägen stad, är den i alla händelser ett intresseväckande fakjum och ett fängslande skådespel.

Vulkanen Etna i Italien är åter i verksamhet.

Japanske premiärministern har uppmanat fyra av sina ministrar att resignera.

En skandinavisk förening som är 153 år

"Societas Scandiaviencis" bildades 1769 och dess första ordförande var dansken Abraham Markoe. Det säges att han då var chef för det fashionabla "First City Troop" of Philadelphia, blev han av den danska regeringen befalld att resignera från denna sin hederssyssla för att icke störa det goda förhållande som då var rådande mellan England och Danmark.

Societas var mycket populär på den tiden och framstående män i Philadelphia voro då medlemmar av densamma. Så småningom avtynade dock intresset och av societeten höres mycket litet ända tills den 1 april 1868, då den omorganiserades och fick då namnet Scandinavian Society of Philadelphia. Dess ordförande blev nu svensken Ch. G. Grönbeck och föreningen har allt sedan dess gått framåt samt verkat för det goda förhållandet bland vår skandinaviska befolkning och understött med sin sjuk- och begravningskassa dem som varit i behov därav.

Vid årsmötet, som hölls i Scandinavian hall, 1213 Girard ave., härom dagen valdes följande styrelse: Ordförande, överstelöjtnant C. M. Machold, viceordf., L. C. Madsen, kassör Wm. Brehnecke, sekr., kapten M. P. Machold, revisorer F. Michaelsen och J. P. Erickson.

Nyvalda ordföranden överstelöjtnant C. M. Machold är en över hela landet mycket välkänd personlighet, både som affärsman och som sällskapsmänniska. Han deltog i spanskamerikanska kriget som kapten vid Pennsylvania nationalgarde och även så i världskriget togs hans militära förmåga i anspråk av regeringen. Machold är, liksom största delen av sina företrädare i Scandinavian Society dansk till börden, men är en alltid gärna sedd gäst i Svenska föreningens lokaler, där han är mycket populär. Hans minnen som sångarveteran för nästan två generationer tillbaka äro alltid intressanta att höra, då Skandinaviska kvartettsångarförbundet florerade och vid dess upplösning hur, logiskt nog, bildades United Swedish Singers of America. Överstelöjtnant Machold besitter en ovanlig energi. När det kommer till att arrangera fäster, konserter eller banketter, så påtager han sig mestadels allt besvär och ansvar. Han påminner då mycket om den franske konung Louis, som i senaten sade: Jag är staten. Machold säger: Jag är komitén.

Efter det officiella mötet tågade medlemmarne ner till den stora salen där de möttes av sina damer och inbjudna gäster. Ett charmant smörgåsbord var uppdukat med alla slags rätter.